

Lovforslaget. Jeg skal dog ikke for Djebliffet nærmere gaa ind paa de Vædringer, som jeg derefter har foretaget i det siden i Fjor.

Det andet er et Forslag til Lov om Udvidelse af Sindsfygeanstalten ved Middelfart. Det er et vigtigt Lovforslag og navnlig ogsaa, som de Herrer ville komme til at se, et Lovforslag, som er af stor finansiel Betydning, idet en saadan Udvidelse af Anstalten vil blive meget kostbar. Den vil komme til at koste c. 900,000 Kr. Som de Herrer, eller i alt Fald de af dem, der have været Rigsdagsmænd i længere Tid, ville huske, blev der i Loven om Oprettelsen af denne Sindsfygeanstalt, som er af 7de Maj 1884, bestemt, at Anstalten skulde foreløbig indrettes til 400 syge; men den skulde indrettes og opføres saaledes, at den senere kunde udvides til at optage 700 syge, altsaa 300 mere end de oprindelige 400. Det viste sig meget snart, at der var Trang til en saadan Udvidelse, idet det ikke var muligt at tilfredsstille alle de Begæringer om Opdragelse, som indkom. Grunden til, at Lovforslaget ikke da straks kunde fremkomme, men først fremkommer nu, var imidlertid den bekendte Kalamitet, at det efterhaanden viste sig mere og mere tvivlsomt, om der var tilstrækkeligt Vand paa Stedet til at forsyne Anstalten, og det er jo en Selvfølge, at der ikke fornødtigvis kunde være Tale om at udvide Anstalten, forinden man havde nogenlunde sikret sig den fornødne Vandforsyning. Dette har været gjort til Genstand for en Mængde Underøggelser af sagkyndige og Overvejelser af saadanne Folk, navnlig har Stadsingeniør Sockhimsen foretaget en Række Underøggelser i saa Henseende og er fremkommen med Forslag til en saadan Vandforsyning, som maa antages at sikre Anstalten for alle Eventualiteter i den Henseende. Det vil imidlertid blive en meget kostbar Sag, idet nemlig alene dette ny Vandforsyningsanlæg vil komme til at koste c. 116,000 Kr. Jeg behøver naturligvis ikke at tilføje, at alle de Dphsninger, som der haves med Hensyn til, hvad der er gjort for at forvise sig i saa Henseende om, at det fornødne Vand kan skaffes, saa vel som Dphsninger om, hvorledes man tænker sig dette Anlæg tilvejebragt, ville blive tilstillede Rigsdagen eller, hvis Sagen bliver henvist til et Udvalg, da dette. Det er vistnok et Uheld, at man fra første Færd valgte at anlægge Anstalten paa dette Sted; men det skete jo i sin Tid efter Overlæg baade af Regering og Rigsdag, og efter at man havde indhentet alle de Dphsninger og gjort alle de Pumperforsøg, som man den

Gang troede være tilstrækkelige for at forvise sig om, at der var alt det Vand, der behøvedes. Jeg anser denne Lov, ihvorvel den er en meget kostbar Lov, for en meget gavnlig, jeg kan gerne sige nødvendig Lov. Den er ligefrem en Fortsættelse af, hvad der udtrykkelig er forudsat i Loven af 7de Maj 1884. Jeg haaber derfor, at Lovforslaget vil blive modtaget med Velvilje af Rigsdagen, og jeg tillader mig herved at anbefale det til dette Ting.

Formanden (Høgsbro): Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive ombelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1893 til 31te Marts 1894.

Det Uffnit, der fattes under Forhandling, omfattede det øvrige af den Indenrigsministeriet vedkommende § 6 (se Tillæg A. Sp. 14—28) med de dertil stillede Vædringsforslag Nr. 62—76 (se Tillæg B. Sp. 463—466), hvortil hører af Udvalgets Betænkning Nr. 73—92 (se Tillæg B. Sp. 179—192).

Den fungerende Ordfører (Meergaard): Paa Postvæsenets Budget findes først et Vædringsforslag under Nr. 62, der er stillet af Indenrigsministeren og tiltraadt af Udvalget; det skal jeg ikke opholde mig ved. Forslaget under Nr. 63 gaar ud paa at nægte en Forhøjelse af Lønningerne til Postassistenterne i forskellige Provinshyer, hvilken Forhøjelse vilde ifølge Ministerens Forslag medføre en Merudgift af 6,240 Kr. Forslaget om Forhøjelse er motiveret ved, at disse Lønninger ere meget smaa, Gennemsnittssummen er 4—500 Kr. Der er jo ikke saa, der have mere, men paa den anden Side ogsaa nogle ganske unge, der nærmest maa betragtes som Elever, der have mindre, et eller et Par hundrede Kroner eller saa; de 4—500 Kr. ere altsaa et Gennemsnitstal. At disse Lønninger ikke ere høje, maa selvfølgelig enhver indrømme, men paa den anden Side ere Stillingerne ogsaa nærmest at betragte som Uddannelsessstillinger. For største Delen af Tiden kan man ikke betragte de paagældende som andet end Elever. De ere i en Alder, hvor mange andre unge